

גמ"ר 9031/02/19 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד אלמוג זינגר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

גמ"ר 9031-02-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' זינגר

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש
נגד אלמוג זינגר
הנאשם
גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן נהיגה רשלנית אשר גרמה למוות בניגוד לתקנה 64 לפקודת התעבורה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה ביחד עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, גרימת תאונת דרכים שכתוצאה ממנה נגרם נזק בניגוד לתקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 ונהיגה במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, בניגוד לתקנה 51 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

עובדות כתב האישום תוקנו משיקולי ראיות, זאת לאחר שבית המשפט נחשף לחלק מהראיות.

הנאשם הודה בסמוך לאחר תיקון עובדות כתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון.

עובדות כתב האישום ונסיבות ביצוע העבירות

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נהג ברכב פרטי ביום 11.10.2017 סמוך לשעה 16.10, בכביש 383, ממזרח למערב (להלן: "הרכב").

ברכב נסעו עם הנאשם ברכיה יצחק ססלוביץ' ז"ל, ואיתן פלמר ז"ל, נמ"א.

מדובר בדרך שאינה עירונית, המהירות המותרת 80 קמ"ש.

הכביש דו סטרי, כאשר קיים נתיב אחד לכל כיוון ושול מימין לדרך.

הנתיבים לכל כיוון מופרדים על ידי קו רצוף אך לאחר מכן קוו מקווקו, באזורו התרחשה התאונה.

הנאשם נהג לכיוון מערב ובהגיעו לעקומה ימנית, סטה לעבר השול הימני ומיד לאחר מכן חזר לנתיב נסיעתו.

לאחר שהנאשם שב לנתיב נסיעתו, סטה שוב לעבר השול הימני, אך לאחר מכן סטה שמאלה בצורה שאינה מתאימה לתוואי הדרך ובמהירות.

באותה עת, הגיע רכב פיג'ו ממערב למזרח (להלן: "הפיג'ו").

הנאשם איבד שליטה על הרכב והחליק לכיוון מערב. הרכב בו נהג הנאשם התהפך לעבר הנתיב הנגדי, חסם את הפיג'ו שנע בנתיב הנגדי והתנגש בו (להלן: "התאונה").

בעקבות האימפקט בין שני כלי הרכב, רכב הנאשם התהפך שוב, ונזרק אל עבר התעלה בצד הדרומי, לבסוף נחת על גגו.

כתוצאה מהתאונה, נפגעו המעורבים באופן קשה.

למקום הוזעקו כוחות הצלה ומד"א אשר קבעו במקום את מותם של ברכיה ססלוביץ' ז"ל ושל איתן פלמר ז"ל.

הנוסע נ"מ נחבל בגופו ונגרמו לו שברים בצלעות, המטומה ועוד שברים לא יציבים בחלקי גופו.

נהגת רכב הפיג'ו נחבלה בגופה, עברה כריתת טחול ונגרמו לה חתך בברך שמאל ושברים בחלקי גופה.

הנאשם נחבל ונגרמו לו שברים בכל חלקי גופו.

כתוצאה מהתאונה נגרמו גם נזקי רכוש - חזית הפיג'ו ניזוקה קשות ונמעכה כלפי פנים, גג רכב וקורה עליונה ותחתונה של הרכב בו נהג הנאשם ניזוקו.

התרשלותו של הנאשם התבטאה בנהיגה במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטייה לעבר הנתיב הנגדי, אי נקיטת אמצעים סבירים למניעת התאונה, והעדר נהיגה כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות המקרה.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה הודעה על הסדר טיעון (ת/35).

מטעם ההגנה, הוגשו מכתבים מהורי המנוחים והנוסע שנחבל בגופו חבלות של ממש (נ/4, נ/5, נ/6).

הורי המנוח איתן פלמר ז"ל פנו לבית המשפט בכתב, תיארו את הסביבה והקהילה החמה בה גדלו איתן ז"ל והנאשם, בבית שמש, וצינו את הפעילות של בני הנוער כפעילות מגובשת למען הקהילה.

ההורים תיארו את הקשר בין הנאשם לבין המנוחים כקשר טוב וקרוב. ההורים תיארו את הנאשם כבחור שתמיד מחפש לעשות טוב לזולת, ההורים מודעים לנסיבות הנסיעה הטראגית ולעובדה שהנאשם הסכים להסיע את המנוחים לשמח תושבים בשמחת תורה, כאשר המנוח ברכיה נידב את הרכב של הוריו, שידעו כי הבנים הולכים לעשות מצווה.

ההורים של המנוח איתן ז"ל כואבים גם את כאבו של הנאשם, שאיבד שניים מחבריו והם מודעים גם לכך שהנאשם בנה שולחן כזיכרון לעילוי נשמת חבריו על מנת שהשולחן יזכיר לו יום את המנוחים.

הוריו המנוח איתן פלמר ז"ל סבורים, כי אין מקום לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, למרות תאונות הדרכים שהפכו למכת מדינה.

הורי המנוח איתן ז"ל מאמינים, כי שני המנוחים סיימו את תפקידם בעולם וכי לנאשם וחברו שנחבל נותר תפקיד להשלים בעולם זה.

הורי המנוח איתן ז"ל הביעו תפילה שבית משפט לא יעניש את אלמוג בחומרה אלא ימצא את הדרך להוציא ממנו את הטוב שיכול להועיל לחברה (נ/6).

גם הורי המנוח יצחק ברכיה ז"ל פנו בכתב לבית המשפט וצינו כי הטלת עונש מאסר לא תגרום להם מנוחת נפש אלא צער. ההורים מבקשים לראות את הנאשם בונה חיים טובים של שמחה ועשיית חסד (נ/5).

גם הוריו של נ"מ החבר שנחבל בגופו פנו בכתב לבית המשפט בהמלצה להימנע מהטלת עונש מאסר והם סבורים כי נכון להטיל על הנאשם עונש שיועיל לחברה בדמות עבודות לתועלת החברה.

הורי נ"מ הדגישו את אופיו המנהיגותי של הנאשם ותחושת האחריות שמאפיינת אותו כפי שמשתקף מיחסו לחבריו וגם בהיותו בגיל בוגר (נ/4).

לתיק בית המשפט הוגש **תסקיר שירות מבחן**.

התסקיר חיובי, ואולם אין הלימה בין ההמלצה בתסקיר לבין מידת הרשלנות, מידת הפגיעה בערך המוגן, מדיניות הענישה וההסדר שהתגבש בין הצדדים.

הסדר הטיעון

הצדדים הגישו לבית המשפט הסדר טיעון (ת/35) במהלכו עתרו להטלת מאסר בפועל בן 12 חודשים, 10 שנות פסילה, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

המסגרת הנורמטיבית

עסקינן בתאונת דרכים בגינה קופחו חיי אדם עקב נהיגה רשלנית.

סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א- 1961 קובע:

העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות משישה חודשים; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

שלושה כללים מנחים לסוגיית הענישה בתאונת דרכים קטלנית שנגרמה עקב נהיגה רשלנית:

"האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על-ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות" (ע"פ 6755/09 אלמוג נגד מדינת ישראל (16.11.2009); ראו גם: רע"פ 2996/13 נייאזוב נגד מדינת ישראל (13.8.2014); ע"פ 4300/09 בן רובי נגד מדינת ישראל (20.5.2009) [עיין: רע"פ 3714/15 מלר נגד מדינת ישראל (8.6.15)].

חייבת להיות הלימה בין נסיבות ביצוע העבירה ועושה העבירה לבין העונש (תיקון 113 לחוק העונשין). על בית המשפט לבחון את נסיבות ביצוע העבירות, דרגת הרשלנות, מדיניות הענישה ומידת הפגיעה בערך המוגן לרבות נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה.

מדיניות הענישה

מנעד הענישה בעבירות של גרם מות ברשלנות רחב - בגבול התחתון של טווח הענישה ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו 6 חודשי מאסר שניתן להמירם בעבודות שירות - כשמדובר ברף רשלנות נמוך במיוחד ו/או קיומה של רשלנות תורמת משמעותית ו/או נסיבות חריגות. [עיין: רע"פ 1142/16 פלוני נגד מדינת ישראל (16.2.16) ורע"פ 4095/15 אסולי נגד מדינת ישראל (23.6.15)].

בגבול העליון של טווח הענישה נמצא עונש מאסר בן חמש וחצי שנים - בנסיבות שהרשלנות גבוהה ו/או כאשר עסקינן בתוצאה עם ריבוי קורבנות [רע"פ 4892/14 עיסא שאקר נגד מדינת ישראל (15.7.14), רע"פ 698/14 מוחמד אלג'בור נגד מדינת ישראל (25.3.14), עפ"ת 6532-03-12 בהג'ת גאנם נגד מדינת ישראל (17.6.12)].

באשר לרכיב פסילה המחוקק קבע פסילת מינימום בת שלוש שנים, ואולם המדיניות היא להטיל פסילה לתקופה ארוכה יותר הנעה בין 5 ל-15 שנים [עין: רע"פ 902/16 עמר נגד מדינת ישראל (14.2.16), רע"פ 5112/16 כהן נגד מדינת ישראל (4.7.16), רע"פ 5775/15 ויצמן נגד מדינת ישראל (3.9.15)].

בשל ריבוי התאונות ברחבי הארץ הגובות מחיר דמים יקר נפסק לא אחת, כי יש צורך להעביר לציבור מסר ברור ומרתיע באמצעות כלי הענישה. ההחמרה במדיניות הענישה באה לידי ביטוי בהטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח ופסילת רישיון לתקופה ממושכת על אף שברוב המקרים מדובר בנהגים נורמטיביים.

ברם, ההחמרה צריכה להיעשות במידתיות ובהדרגה [ע"פ 2842/10 נוי קלדרון נגד מדינת ישראל (23.1.12)].

עם זאת, הצורך להחמיר אינו פוטר את בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו על פי עקרון הענישה האינדיווידואלי [עין: ע"פ 8382/03 איאד חילף נגד מדינת ישראל (18.12.03), ברע"פ 4261/04 פארין יעקב נגד מדינת ישראל (6.12.04) ובעפ"ג 37755-08-15 מדינת ישראל נגד דוידוב (11.11.15)].

הערך החברתי המוגן

הערך החברתי המוגן הינו עקרון קדושת החיים.

קיים אינטרס חברתי, חינוכי וכלכלי ברמה הלאומית - לחנך את ציבור הנהגים לכבד את חוקי התעבורה במטרה להעלות את רמת הבטיחות בדרכים וצמצום היקף התאונות בארץ - הגובות מחיר גבוה של דמים. בתי המשפט נרתמו באמצעות כלי הענישה להחדיר לציבור מודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש ולסכנות האורבות מהפרתם כמו גם להעביר מסר הרתעתי הן לפרט והן לכלל [עין: ע"פ 5167/05 מג'דוב נגד מדינת ישראל (10.10.05)].

לא אחת נקבע כי כל עוד ההפקרות בדרכים נמשכת וכתוצאה מכך קופחו חיי אדם - על בית המשפט לנקוט כביט שמאי.

נסיבות ביצוע העבירות

כאמור ברישא, הנאשם נהג כששלושה מחבריו ברכב, נהג במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, בעקומה, סטה מנתיב נסיעתו לשול ובמהלך חזרה איבד שליטה, התהפך והתנגש עם רכב אחר שהגיע בנתיב נגדי.

הנסיעה הטרמית התרחשה כאשר הנאשם נענע לשכנוע חבריו המנוחים להצטרף אליהם לנסיעתם לקריית מלאכי על מנת לשמח חברי קהילה בוגרת בשמחת תורה.

כיוון שהנאשם היחיד מחבריו שהיה בעל רישיון הרשאי להסיע נוסעים, הוא זה שנהג.

למעשה, הנאשם נהג ברכב משפחתי של אחד המנוחים.

כיוון שהנאשם לא הכיר את הרכב, ערך נסיעת היכרות עם הרכב סמוך לביתו על מנת לחוש בנוח במהלך הנהיגה, וידא שיהיה אוויר בגלגלים, הניח את מכשיר הפלאפון הרחק ממנו כדי שלא יפריע למהלך הנסיעה וגילה יחס אחראי לנהיגה.

הנאשם אינו זוכר את נסיבות קרות התאונה והזיכרונות הראשונים שיש לו בקשר אליה, הם מכניסו לחדר הטראומה בבית החולים.

מידת הרשלנות גבוהה בשים לב לנסיבות קרות התאונה ותוצאותיה. היה על הנאשם לנהוג במהירות המתאימה לתנאי הדרך בהתקרב לעקומה. המדובר בחובת זהירות קונקרטיית כפי שעולה מתקנה 52 (4) המחייבת כל נהג להאט את מהירות נסיעתו בהתקרב לעקומה ואף לעצור את הרכב בכל מקרה שצפויה סכנה לעוברי דרך או לרכוש או לרכב לרבות רכבו.

תקנה 52 אף מפנה לתקנה 51 המחייבת נהג לנהוג במהירות סבירה בהתחשב בכל הנסיבות ובתנאי הדרך והתנועה בה, באופן **שיקיים בידו את השליטה המוחלטת ברכב**.

במקרה דנן, הנאשם נהג במהירות שאינה מתאימה, איבד שליטה שגרמה לו לסטות לימין, לחזור שמאלה לנתיב שלא במהירות מתאימה, לסטות שוב, לאבד שליטה על הרכב, להתהפך, ובסופו של דבר להתנגש עם רכב שהגיע בנתיב הנגדי ממול.

תוצאות התאונה ומיקום התאונה מצביעים בעליל על רשלנותו של הנאשם שכאמור לא התאים את מהירות נסיעתו לתנאי הדרך.

מידת הפגיעה בערך המוגן ממשית ומצויה ברף גבוה בשים לב לתוצאות התאונה הטראגיות, קיפוד חייהם של **שני צעירים וגרימת חבלות של ממש לגופם של שלושה מעורבים** ובכלל זה הנאשם בעצמו.

מדיניות ענישה

מדיניות הענישה בתאונות דרכים, שגרמו למות אדם מלמדת על הטלת עונש מאסר החל ממאסר בן חודשים, שניתן לרצותו בעבודות שירות עד שנתיים מאסר לריצוי בין כתלי הכלא ופסילת רישיון נהיגה לתקופה בת שנים.

נקודת ההלימה משתנה ממקרה למקרה על פי נסיבותיו, מידת הרשלנות, חומרה והיקף התוצאות, ונסיבות עושה העבירה.

ברע"פ 548/05 לז"ד נ' מדינת ישראל (19.1.06) צמצם בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל והמירו לעבודות שירות.

ברע"פ 4904/18 מרדכי מחר נ' מדינת ישראל (05.09.18), הנאשם סטה מנתיב נסיעתו, חצה קו הפרדה, התנגש חזיתית ברכב אחר וגרם לתאונה שכתוצאה ממנה **קופחו חיי שני בני אדם** ואחרים נחבלו בגופם. ביהמ"ש קבע **רף רשלנות בינוני וגז"ד: 12 חודשי מאסר ו- 10 שנות פסילה**. ערעור לביהמ"ש המחוזי- נדחה. בקשת רשות לערער לעליון נדחתה.

ברע"פ 4832/18 (12.07.18), ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות לערער על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי אשר דחה ערעור ביחס למידת רשלנותו של נהג שנקבעה **כרשלנות בינונית-גבוהה**.

הנאשם סטה מנתיב נסיעתו תוך ניסיון התחמקות מפגיעה במערבל בטון בשול הדרך ופגע ברכב, גרם למותו של המנוח ולפגיעות גוף של שני נוסעים נוספים, **גז"ד: 20 חודשי מאסר ו- 12 שנות פסילה**.

ברע"פ 2384/18 דורה נ' מדינת ישראל (21.05.18) הנאשם סטה מנתיב נסיעתו ופגע ברוכב אופניים, **נקבעה רשלנות גבוהה**- בשל עייפות, המדובר בחייל בשירות סדיר. **גז"ד: 13 חודשי מאסר בפועל ו- 15 שנות פסילה**. ערעור למחוזי על העונש נדחה וכך גם בקשת רשות לערער לעליון.

ברע"פ 1127/18 נג'יב נ' מדינת ישראל (13.02.18) הנאשם נרדם על ההגה, סטה מנתיב נסיעתו, וגרר רוכב אופנוע שעמד בצד הדרך עד היתקלות בגדר בטון. **רף רשלנות בינונית-גבוהה**, לנאשם עבר תעבורתי (24 ה"ק). על אף נסיבות אישיות - גיל (76) ובעיות בריאותיות, **גז"ד: 12 חודשי מאסר בפועל ו- 6 שנות פסילה**. ערעור (למחוזי) על העונש נדחה. גם בקשת רשות לערער לעליון נדחתה.

ברע"פ 4880/17 קוסה נ' מדינת ישראל (21.6.17) הנאשם סטה מנתיב נסיעתו באופן לא זהיר ופגע ברוכב אופנוע. **רף רשלנות גבוהה**, נקבעה רשלנות תורמת- רכיבה מהירה. **גז"ד: 12 חודשי מאסר בפועל ו- 6 שנות פסילה**. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות לערער לעליון **נדחתה** (ת"ד 614-01-15).

ברע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל (8.6.15) - הנאשמת סטה מנתיב נסיעתה ופגעה ברוכב אופניים בשול הדרך, **דרגת רשלנות גבוהה- בשל עייפות**, נסיבות אישיות חריגות- הריון בסיכון (תאומים בהפריה). **גז"ד: 10 חודשי מאסר בפועל ו- 13 שנות פסילה**.

ברע"פ 5263/14 זוהר נ' מדינת ישראל (8.9.14) -הנאשם סטה מנתיב נסיעתו, ופגע במנוח אשר החליף תקר בגלגל בשול, ביהמ"ש המחוזי קובע כי מדובר **ברשלנות חמורה**, אף אם היא הייתה רגעית, היו תנאי ראות טובים, מזג אוויר טוב, שדה ראייה פתוח 200 מ' לפנים. **גז"ד: 16 חודשי מאסר בפועל, שנה מע"ת למשך 3 שנים, 10 שנות פסילה בפועל ופיצוי למשפחת המנוח**.

ברע"פ 8576/11 הילה מזרחי נ' מדינת ישראל (5.2.12) - הנאשמת סטתה מנתיב נסיעתה ופגעה ברוכב אופניים שרכב בשול הדרך. ביהמ"ש קמא קובע כי מדובר **ברף רשלנות גבוהה**, וכי אין בנסיבותיה האישיות (אם ל-3 קטינים, ללא עבר תעבורתי מכביד) כדי להצדיק ריצוי מאסר בעבודות שירות. **גז"ד: 8 חודשי מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה.**

מתחם הענישה

אין להוציא מכלל אפשרות כי לאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים [ע"פ 200/13 שמואל ברמן נ' מ"י, הרכב כב' הש': ס. ג'ובראן, א. חיות, א. שהם (5.2.14), ע"פ 1323/13 חסן נ' מ"י, הרכב כב' הש': ע. ארבל, ח. מלצר, י. דנצינגר (5.6.13), ע"פ 7655/12 פייסל נ' מ"י, הרכב כב' הש': ס. ג'ובראן, י. דנצינגר, נ. הנדל (4.4.13)].

המושג של מתחם העונש ההולם אינו זהה למושג טווח הענישה או למדיניות הענישה הנוהגת [ע"פ 6048/13 מוחמד באשיר חוסיין נ' מ"י, הרכב הש': א. רובינשטיין, נ. הנדל, א. שהם (14.8.14)].

במקרה דנן **מתחם העונש ההולם כולל מאסר החל ממאסר בן 8 חודשים עד מאסר בן 16 חודשים וכן פסילת רישיון נהיגה למשך שנים החל מ 8 שנות פסילה עד 15 שנות פסילה.**

נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה

הודיה

הנאשם הודה מיד לאחר תיקון עובדות כתב האישום.

אמנם הנאשם ניהל חלק מהליך שמיעתה ראיות אך בית המשפט אינו זוקף זאת לחובתו כפי שמתחייב גם מתיקון 113 לחוק העונשין, מה גם שעובדות כתב האישום תוקנו בעקבות שמיעת ההליך.

ניכר כי הנאשם לקח אחריות, מפנים את חומרת העבירות וחומרת התוצאות.

הנאשם סובל מנסיבות התאונה ותוצאותיה וחווה את החסר והתוצאות הטרגיות באובדן חבריו והשהייה בקהילה בה המנוחים גדלו ביחד עימו לא מקלה עליו.

נסיבות אישיות

נסיבותיו האישיות של הנאשם נסקרו בתסקיר שירות המבחן .

הנאשם יליד 7.3.1998 ובמועד קרות התאונה. היה כבן 19 שנה.

הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, מנהל אורח חיים דתי, מערכת היחסים בבית ההורים חמה.

הנאשם סיים לימודיו התיכוניים, בחר במסלול של ישיבת הסדר במטרה להתגייס לצה"ל.

הנאשם מעוניין להתגייס לצה"ל לאחר סיום ההליך המשפטי.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה לקרות התאונה.

על פי התסקיר, הנאשם תלמיד טוב, חברותי, עוזר לחבריו ובעל מוטיבציה לתרום למדינה ולחברה.

הנאשם פועל ותרם להובלת עשייה למען אוכלוסיות מוחלשות והיווה דמות משמעותית עבור הנוער.

הנאשם שיתף את שירות המבחן בתהליך השיקום המורכב אותו עבר בעקבות התאונה, במהלכה מצאו שניים מחבריו את מותם וחבר נוסף נפצע קשה.

הנאשם זוכה לתמיכה מהקהילה בה מתגורר לרבות מהורי חבריו, שנהרגו בתאונה.

שירות המבחן עיין במכתבי הורי המנוחים, והורי החבר שנחבל בגופו חבלות לא פשוטות ומודע לעמדת משפחות נפגעי העבירה.

שירות המבחן גם ער לשיקום הפיזי שעבר הנאשם ולעובדה שהנאשם מקפיד להשתתף באזכרות של המנוחים על אף הקושי הרגשי שחווה לצד תחושת אשמה ובושה, צער עמוק ויחס אמפתי כלפי הורים המנוחים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נורמטיבי, נעדר קווים עבריינים באישיותו, חיובי ותורם לחברה. שירות המבחן גם התרשם מתפקודו של הנאשם בדרך כלל המתאפיין באחריות, בגרות, הפעלת שיקול דעת, גבלות ברורים ויציבים תוך גילוי תובנה מלאה לחומרת העבירות.

מהתסקיר עולה כי בעקבות התאונה פנה הנאשם לקבלת סיוע נוכח קשייו הרגשיים.

שירות המבחן העריך כי הטלת עונש מאסר בפועל עלולה לגרום לנאשם למשבר, על רקע גילו הצעיר, היותו אדם נורמטיבי ובמיוחד נוכח העובדה שאיבד בתאונה חברים קרובים, שהוריהם חלק מהקהילה בה חי.

ברם, נוכח הסדר הטיעון שהובא לידיעת שירות המבחן, ממליץ שירות המבחן כי אם יוטל עונש מאסר בפועל, נכון לשבץ את הנאשם במחלקה מיוחדת בתחום התעבורה, שם יוכל לקבל טיפול ייעודי בהתמודדות עם התאונה.

ככלל בית המשפט משתמש בתסקיר ככלי עזר חשוב לעניין נסיבותיו האישיות של נאשם וסיכויי שיקומו ברם, האחריות לגזירת הדין בשים לב לכלל עקרונות הענישה ומלאכת האיזון בין האינטרסים השונים, מוטלת על כתפו של בית המשפט [עיין: רע"פ 1756/16 נתנאל ימיני נ' מ"י, כב' הש' ס. ג'ובראן (16.3.16), ע"פ 1170/15 פלוני נ' מ"י, כב' הרכב הש': ס. ג'ובראן, א. חיות, מ. מזוז (11.1.16)].

נסיבותיו האישיות של הנאשם הן אכן שיקול שבית המשפט לוקח בחשבון בקביעת נקודת ההלימה בתחום המתחם, אך אלו אינן באות בגדר אותם מקרים חריגים המאפשרים להימנע מהטלת מאסר בפועל [עיין: ע"פ 5787/04 שחאדה נ' מ"י, הרכב הש': א. פרוקצ'יה, א. גרוניס, א. חיות (8.9.04), רע"פ 4459/12 ניר דגן נ' מ"י, הש' א. שהם (10.6.12)].

עבר

לנאשם וותק נהיגה קצר יחסית, עם זאת לא נרשמה לחובתו הרשעה כלשהי.

עמדת משפחת קורבן העבירה

עיון בפניות בכתב של הורי המנוחים והוריו של החבר שנחבל בגופו, מרגש.

לא בכל יום נפגעי עבירה פונים לבית המשפט במכתב נרגש בזכות הנהג הפוגע.

תוכנם הפניות בכתב של משפחות נפגעי העבירה מלמד על גדלות רוח ונדיבות מצד הורי המנוחים והורי החבר שנחבל בגופו.

בני משפחת קורבנות העבירה אינם מחפשים נקמה, נהפוך הוא - הם גורסים כי לא נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר וכי נכון יותר להטיל על הנאשם עונש חינוכי באמצעותו ובאמצעות כישוריו ואופיו המנהיגותי יוכל לתרום לחברה.

העונש ההולם

בנסיבות המקרה דנן אין חריגה ממתחם הענישה.

בית המשפט זוקף לחובת הנאשם את חומרת העבירות, מידת הרשלנות, מידת הפגיעה בערך המוגן בשים לב כי בתאונה זו קיפחו חייהם שני צעירים ונחבלו בגופם חבלות של ממש שלושה צעירים, כולל הנאשם.

שליחתו של אדם נורמטיבי אל בין כותלי הכלא היא החלטה קשה במיוחד כשעסקינו בעבירת רשלנות, ואולם המציאות היומיומית בכבישים, תיקון 113 לחוק העונשין - שתכליתו לצמצם פערי ענישה, מדיניות הענישה וההלכות בשנים האחרונות - כל אלה מכתיבים הקשחה והכבדה בענישה.

בית המשפט זוקף לזכות הנאשם את לקיחת האחריות, היותו אדם נורמטיבי ונסיבותיו האישיות, יחסו לעבירות ויחסו המכבד להורי המנוחים.

בית המשפט לוקח בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את רצונו לתרום לחברה כמו גם רצונו להתגייס לצה"ל לאחר שסיים לרצות את עונשו.

בית המשפט ער לעמדה החיובית והמרגשת של משפחות קורבנות העבירה.

בחינת מדיניות הענישה מהשנים האחרונות, ובמיוחד זו שעברה את ביקורת ערכאות הערעור מלמדת, כי הכלל שיש להטיל עונש מאסר מאחורי סורג ובריה על אדם שהורשע בגרימת מוות ברשלנות במהלך תאונת דרכים, לא השתנה.

גם המשקל שיש ליתן לשיקולים כגון: היות הנהג נורמטיבי, נסיבות אישיות-מצב נפשי של הנהג עקב התאונה ו/או השפעת העונש על הנהג ועל משפחתו - לא השתנה, משקלם נבחן בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי ובשים לב אם יש בהן להוות נסיבות חריגות לכלל אם לאו.

הצדדים הגיעו כאמור להסדר, ההסדר מצוי במתחם הענישה והולם את מידת הרשלנות ותוצאות התאונה.

אשר על כן, ובשים לב לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, נסיבות התאונה ותוצאותיה, קיפוד חייהם של שני צעירים, החבלות שנגרמו לשלושה מעורבים-כולל הנאשם, מידת הרשלנות, מידת הפגיעה בערך המוגן, מדיניות הענישה, מתחם הענישה, נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה - ההודיה, גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות של הנאשם, המפורט בתסקיר, העדר עבר ויתר הטיעונים לעונש תוך איוון בין השיקולים השונים על הנאשם מוטלים העונשים הבאים:

1. 12 חודשי מאסר בפועל .

בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ומצבו, ישקול שב"ס אפשרות לשבץ את הנאשם במחלקה

מיוחדת בתחום התעבורה, שם יוכל לקבל טיפול ייעודי בהתמודדות עם התאונה.

2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 64

לפקודת התעבורה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. 10 שנות פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, בניכוי פסילה מנהלית ובניכוי פסילה עד תום ההליכים .

בשים לב לתקופת הפסילה הממושכת, בית המשפט אינו מוצא טעם להטיל רכיב פסילה מותניית.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתנה והוקראה היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020,
במעמד הצדדים